

ת"פ 37135/03/16 - מדינת ישראל נגד גל חסון

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 37135-03-16 מדינת ישראל נ' חסון(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט אהרון משניות
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	גל חסון (עציר)

החלטה

הנאשם הורשע על פי הודאתו, ביום 22.6.2016, בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, שיוחסה לו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון פתוח, ובא כוחו ביקש כי שירות המבחן יכין תסקיר לפני הטיעון לעונש. ב"כ המאשימה לא התנגד, ולכן הוריתי לשירות המבחן להכין תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם.

התסקיר אכן הוכן לקראת הטיעון לעונש, ובו סקירה רחבה של הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, פירוט ההיסטוריה העבריינית שלו, וכן הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום. בסופו של דבר, המליץ שירות המבחן על בחינת האפשרות להליך טיפולי שיקומי בקהילה סגורה לפני גזר הדין, לצורך טיפול בבעיית התמכרויות קשה, שלטענת ב"כ הנאשם, עומדת ביסוד העבירה הנוכחית שבה הורשע הנאשם. לטענתו, גורם עברייני שהנאשם חייב לו ממון רב כתוצאה מענייני הימורים, איים עליו שאם לא יסכים להחזיק בחנותו חבילה שהכילה סם מסוג קוקאין, הוא ומשפחתו עלולים להיפגע. הסנגור הוסיף וטען כי "הנאשם לא עמד בפרץ, ומתוך חשש לשלומם ומשפחתו הסכים לכך, והחבילה הזו עמדה אצלו כמה חודשים" (עמ' 13 ש' 28), אולם לא מסר פרטים נוספים או ראיות כלשהן לביסוס הטענה.

במהלך הדיון, ביום 28.9.2016, ביקש ב"כ הנאשם כי בית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן, וטען כי המסגרת הטיפולית עשויה לחלץ את הנאשם מהשפל העמוק שאליו נקלע, בעקבות העיסוק המתמשך בהימורים כפייתיים, שמאיים לדרדר אותו לפי תהום, וכבר פגע קשות בו ובמשפחתו. לעומת זאת, ב"כ המאשימה טען כי קבלת המלצת שירות המבחן בשלב זה משמעותה למעשה גזר דין מקל לנאשם, שאין לו הצדקה נוכח החומרה היתירה של העבירה שבה הורשע. לדברי ב"כ המאשימה, אכן ראוי שהנאשם יעבור הליך טיפולי לצורך גמילה מההימורים הכפייתיים שבהם היה מעורב עובר למעצרו, אולם השלב המתאים לכך הוא לאחר שייגזר עונשו, בין כותלי בית הסוהר.

כל צד, תמך טיעונו בפסיקה שלטעמו תומכת בעמדתו, אולם עיון בהחלטות ובפסקי הדין שהעבירו ב"כ הצדדים לעיון העלה כי ברוב המקרים, אין הנדון דומה לראיה, ולכן לא מצאתי טעם להתייחס בהחלטה זו לכל הפסיקה שהועברה

אלי. לעומת זאת, התסקיר האיר את עיני בעובדות מסוימות שראיתי לתת להן משקל משמעותי, בבואי להכריע במחלוקת שבין הצדדים.

במה דברים אמורים? בעבר המכביד שיש לנאשם בעבירות סמים, אשר נחשף בתסקיר, אשר יש בו כדי ללמד על מאפיינים מטרידים מאוד, בכל הנוגע למעורבותו של הנאשם בעבירות סמים. כעולה מהתסקיר, הנאשם נשפט לראשונה בעבירות סמים בשנת 2009, בבית משפט לנוער, בהיותו בן 17. יוחסו לו עברות של שימוש והחזקה לצריכה עצמית, בנוסף לעבירות רכוש ברכב. הנאשם תיאר את הדברים כמשובת נעורים, והכחיש בתוקף כי השתמש בסמים. בסופו של דבר הוא נדון ללא הרשעה, להתחייבות, פיצוי וצו של"צ.

בכך שנמנעה ממנו הרשעה בשל גילו הצעיר, ניתנה לנאשם הזדמנות לפתוח דף חדש בחייו, אולם הוא לא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו, ולמעשה בגד באמון שניתן בו, כאשר כעבור שנים אחדות הסתבך בעבירות סמים חמורות יותר במהלך שירותו הצבאי. כעולה מהתסקיר, בשנת 2012 הורשע הנאשם בבית דין צבאי בעבירות של יצוא, יבוא וסחר של סמים מסוכנים, ונדון בין היתר לשנת מאסר ועוד 23 ימי מאסר בפועל.

ככלל, כל מי שמערב עצמו במערך ההפצה של סמים מסוכנים, מבצע מעשים חמורים מאוד, וראוי לעונש מכביד ומרתיע. כאשר מעשים חמורים כאלה, נעשים במהלך השירות הצבאי, יש בכך משנה חומרה, מפני שמעבר לנזק החברתי הכבד שנגרם מעבירות הסמים, קיימת גם פגיעה בביטחון המדינה, כאשר נגע הסמים פוגע בחיילים שאמורים להגן על בטחון כולנו. הנה כי כן, במקום לשקם את עצמו ולמלא כראוי את חובותיו בעת השירות הצבאי, המשיך הנאשם בדרך החתחתים שהחל בה בנעוריו, בנסיבות שיש בהן כדי ללמד על קפיצת מדרגה של ממש בחומרת עבירות הסמים שהנאשם שב והסתבך בהן, בהשוואה להסתבכות הראשונה בהיותו קטין.

ועדיין הנאשם לא למד את הלקח, ובמה שנחזה להיות כמחזוריות טרגית שמתרחשת מדי כמה שנים, הנאשם שב לסורו, והסתבך שוב בעבירות סמים חמורות עוד יותר, והפעם מדובר בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין שלא לצריכה עצמית, במשקל של כ-415 גרם. מדובר בעוד קפיצת מדרגה מבחינת חומרת המעשים, בשים לב לסוג הסם שבו מדובר, ולמשקל הרב שלו, כאשר לפי התוספת השנייה לפקודת הסמים המסוכנים, די בכמות של 0.3 גרם ממנו כדי לבסס חזקה של החזקה שלא לצריכה עצמית. דומה כי מיותר להכביר מילים על הנזק הרב שעלול היה להיגרם למספר לא ידוע של נפגעים פוטנציאליים, אילו כמות הסמים העצומה שהנאשם החזיק ברשותו, הייתה מוצאת את דרכה חלילה לשוק הסמים.

מתברר אפוא מהתסקיר כי אין מדובר במי שהסתבך באופן חד פעמי בעבירות סמים, בניסיון נואש להיחלץ מחובות כבדים כתוצאה מהימורים, אלא מדובר למעשה בעבריין סמים רצידיביסט, אשר נכשל פעם אחר פעם בעבירות סמים שחומרתן הולכת וגדלה. גם אם אניח כי שורש הבעיה בתאווה הימורים בלתי נשלטת של הנאשם, אין בכך כדי לצמצם את מידת המסוכנות שמשקפת ממעשיו החמורים של הנאשם.

בנסיבות אלה, כאשר עסקינן במי שזו לו הסתבכות שלישית בעבירות סמים שחומרתן הולכת וגדלה, נראה לי כי ראוי

לתת **בשלב הזה** של הטיעון לעונש לאחר הרשעה, משקל רב יותר לשיקולי ההרתעה וההלימה, על פני שיקולי השיקום, שגם להם יינתן המשקל הראוי בשלב המתאים.

יפים לעניין זה דבריו של השופט שמגר (כתוארו אז) בע"פ 344,359/81 בעניין סגל לאמור כי "שיקוליו של שירות המבחן למבוגרים אינם חופפים בהכרח את שיקוליו של בית המשפט, וזאת, בין היתר, מאחר שהוא אינו מופקד על הראייה הכוללת, הבוחנת גם את אלמנט ההרתעה הכללי ונתונים כיוצא באלה. לכן, אין לבוא בטרזניה אל שירות המבחן, אם הוא נותן דעתו בעיקר לאינטרס האישי של הנאשם, ואף מוכן להציע הצעות לשיקום, המעוגנות, לעתים, בהערכה ובהתרשמות ותו לא. השירות רואה את עיקר מעייניו במיצוי של היבט מוגדר של הנתונים, הנאספים לקראת ההכרעה השיפוטית, ובית המשפט הוא שיוצר את האיזון הנאות בין הנתונים השונים ומופקד על ראייתו של השלם להבדיל מן הקטע או המקוטע..." (פ"ד לה (4) 313, 319).

סוף דבר, נוכח כל האמור לעיל, לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות ואת טיעוני הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי אין זה המקרה המתאים לבחינת האפשרות של הליך טיפולי בשלב זה, ולכן החלטתי שלא לקבל לעת הזאת את המלצת שירות המבחן, להתחיל בהליכים לבחינת קליטתו של הנאשם בקהילה טיפולית לפני גזר דין.

לפיכך, אני קובע מועד לטיעונים לעונש ליום 28.11.2016 בשעה 09:00. שירות המבחן מתבקש להכין תסקיר משלים בעניינו של הנאשם, לקראת גזר הדין, עד ליום 24.11.2016.

הנאשם יובא באמצעות שב"ס.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לב"כ הצדדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, ט"ו תשרי תשע"ז, 17 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.